

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 175. Cardinalis Fuxiensis Constantiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](#)

Sæcul. XV.
A. C. 1416.

dibus suis advolvi jussum, Equitem creavit, alta voce dicens: *non subsistit ratio a vobis allegata, nam Eques est.* Observat Juvenalis, multos valde miratos, quod tamē actum approbaverint Galli, nam, ut inquit ille, *Rex in suo Regno Imperator est, & potestatem nulli, nisi soli Deo, & armis suis debet.* Ceterum non successit e sententia intenta a Sigismundo pacis conciliatio; nam belli flamma Gallos inter & Anglos semper nova sumpfit incrementa. Majore tamen felicitate Polonorum cum Equitibus Teutonicis composuit dissidia; Parisiis enim commoratus, communicatis cum Carolo VI. consiliis, inter ambos hosce Septentrionales Principes biennales effecit inducias.

§. CLXXV.

Cardinalis Fuxiensis Constantiae.

Niem. apud Cardinalis de Fuxo, Archimboldi Comitis Fuxiensis filius, die quinta Februarii Constantiam venit. Huic, vigesimum primum vel secundum ætatis suæ annum agenti Anno millesimo quadragesimo nono, ut ferunt nonnulli, Cardinalitiam Purpuram concessit Benedictus XIII. Juvenis admodum Ordinem S. Francisci ingressus est. Verum ob præclaras animi sui dotes mox e Monasterio evocatus, primo Lascarrensi in Bearnia, dein

Vonder
Hardt to. 2.
p. 438.

dein vero Convennensi, & Lombariensi sæcul. XV.
 Ecclesiæ, tandem vero Archiepiscopatui A.C. 1416.
Arelatensi præficiebatur. Constanter Be-
nedicti partes tenuit, usque ad Capitula-
tionem Narbonnensem, hac autem con-
clusa Constantiam adiit, & Concilio ac-
cessit.

§. CLXXVI.

*Cauſſa Joannis Parvi de novo agi-
tata.*

Non obſtantē Cardinalium ſententia, *Gerson. to. 5.*
contra Parifiensem conuentum lata, p. 508. &
de qua ſuperius, neclum tamen Joannis 5^{II.}.
Parvi cauſſa intermissa eft. Scripferat ^{Vid. Sup.} CLXIII.
 Universitas Parifiensis ad Concilium ver-
 bis quidem modetiffimis, ſed valde pon-
 derofis, declarans, ſe immote inhæſuram
 condemnationi in præfato cœtu nuperri-
 me factæ, tanquam justæ ac legitimæ,
 ſimulque rogaſ, ut Concilium eandem
 confirmaret, & quidem fine mora, & fi-
 ne fuco, quia utrumque ſuo præjudica-
 ret honori. Cardinalis Cameracensis pari-
 ter libellum obtulit, qui formulam damna-
 tionis novem propositionum continebat,
 ſimulque declaravit, hanc damnationem
 nullius juri, aut honori præjudicio fore,
 multo minus Burgundiæ Ducis famam
 læſum iri, eoquod de Catholicæ fidei ſuæ
 ſinceritate testimonium dediſſet.

O 2 §. CLXXVII.